

Fortjenester af Fiskerisagen og den mindre Indtægt, han har af sit Embede i Anledning af, at han har faaet et Par Aars Permission, maa jeg tilføje, at det her foreliggende har antaget temmelig store Dimensioner. Uagtet jeg ikke er fuldkommen uwillig til at tro, at Adjunkt Feddersen i visse Retninger har nogen Fortjeneste af Fiskerisagen, har jeg dog fundet Anledning til at søge nærmere Underretning om den virkelige Betydning, hans Virken for Fiskerisagen maatte have. Jeg vil derfor forbeholde mig min Stilling til dette Spørgsmaal til 3die Behandling, og jeg antager, at der til den Tid vil blive Anledning til at forhandle denne Sag sammen med andre Ting med det ærede Udvalg.

Blandt andre Ting, som den ærede Ordfører bragte paa Dmte, var Spørgsmaalet om Fiskerisagen. Det forekommer mig, at det er noget stærke Udtryk, der er brugt, naar det hedder i Betænkningen, at den Maade, hvorpaa Bevillingen til Kanonbaaden „Gauch“ er bleven anvendt, er i Strid med Forudsætningen for Bevillingen. Det kan jo ikke være Tvivl underkastet, at denne Bevilling i sig selv er meget, meget vel anvendt, selv om det forholder sig saaledes, at man ikke har opnaaet de Resultater, som man havde ventet af Opfordringen til Indværgsministeren om at holde vore Ryster og Udvalde fuldkommen fri for fremmede Fiskere. Der er ved Udsendelsen af denne Baad under den Mand's dygtige Ledelse, som har viist saa overordentlig Interesse for Fiskerisagen i det Hele, vundet ganske Betydeligt ikke blot med Hensyn til Ordrenens Bedlighedsbærelse og Fjernelse af alle fremmede Skibe fra Rysterne, men ogsaa i mange andre Henseender. Man har Tid efter anden opnaaet et bedre Kjendskab til vore Ryster og foretaget en Del Undersøgelser ved Hjælp af en videnskabelig dannet Mand, der har været med, og som synes at maatte være af væsentlig Betydning. Man har væsentlig, saa vidt det i det Hele er muligt, holdt fremmede Fiskere borte fra vore Ryster. Med Hensyn til svenske Fiskere er og har Forholdet i flere Aar været meget vanskeligt. Vi have Rancellistruiver, der gaa meget langt tilbage i Tiden, fra 1819, 1833 og 1851, hvori Regjeringen har negtet at forbyde de svenske Fiskere Udgang til vore Udvalde, og Grunden dertil har naturligvis været den, at man ansaa det for uhenfigtsmæssigt lige overfor Spørgsmaalet om vore Fiskeres Udgang til de svenske Ryster at nedlægge et saadant absolut Forbud. Det har ganske vist været Myndighedernes Hensigt og Ønske

at fjerne de svenske Fiskere saa vidt muligt fra de Dele af vort Territorium, som ikke indbefattes under Øresund, men man har dog langt fra været enig om Betydningen af saadanne Skridt, idet den almindelige Mening er, at de svenske Fiskere i Almindelighed ikke have gjort saa megen Skade paa vort Fiskeri, som der er sagt, og det fremgaar af Beretningerne, at de Klager, som ere førte over Uro og Uenighed paa Fiskepladserne, lige saa hyppig angaa Uenighed mellem de danske Fiskere indbyrdes som mellem de svenske og de danske Fiskere. Imidlertid erkjender jeg, at der er al Anledning til at søge en Afgjørelse af det Spørgsmaal, hvorvidt de svenske Fiskeres Ret bør gaa i vore Bønde. Jeg har tilstøttet en saadan Afgjørelse i det Lovforslag, jeg allerede i 1876 havde den Ære at indbringe her. Jeg har i det sidste Lovforslag om Fiskeriet ligefrem henpeget derpaa, væsentlig for at bevirke, at en Afgjørelse i Lovens Stulde give mig en større Sikkerhed i Forhandlinger med Nabolandene, end jeg ellers vilde have. Jeg ønsker i dette Dieblit ikke at komme nærmere ind paa denne Sag. Der er Ting, som kunde siges og maatte tages i Betragtning, som jeg ikke tror, at jeg vel vil kunne berøre i dette Thing; men jeg skal skaffe og tilveiebringe alle de Oplysninger og Detailler, som jeg er istand til, i en forventet Konference med Udvalget. Jeg haaber ialtsald, det vil lede dertil, at Bevillingen ikke vil blive negtet. Den sikreste Veie til et egentligt Resultat paa dette Omraade vil jo ganske vist være, om det Lovforslag, som nu i saa overordentlig lang Tid har været under Forhandling, maatte kunne blive fremmet, saa det maatte kunne komme til en Forhandling med Nabomaaterne i Overensstemmelse med Bestemmelserne i dette Lovforslag. Naar der af den ærede Ordfører er gjort den Bemærkning, at Kontrollen er umuliggjort, er det ikke ganske rigtigt, thi Kontrollen med Ordrenens Bedlighedsbærelse paa Stedet er tilstede, og at der i Tilfælde af Uenighed mellem danske og svenske altid vil blive taget Hensyn til, at danske Fiskere maa have Forretten, derom er der ingen Tvivl. Det er mig desuden sagt, at svenske Fiskere opføre sig overmaade bestemt i saadanne Tilfælde, idet de betragte sig selv som ikke ganske tjærkomne Gæster paa det fremmede Sted, og derfor, naar Kanonbaaden nærmer sig, bestandig trække sig bort i besteden Afstand. Jeg vil iøvrigt blot bemærke med Hensyn til denne Sag, at saa vist det kan være til Skade for vore Fiskere, at et større Antal fremmede Fiskere samles paa et Sted,